

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Novemb. Quid erit hominis optimum, nisi cui inhærere est
beatissimum? id autem est solus Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

III. Vis animam penitus absorptam Dei amore ? scribit Tanner Carthusianus de B. Catharina Genuensi, hæc quæ sequuntur. (a) Nonnunquam asserbat se nihil sentire intra se, nisi quod suo amore Deo plenissima esset, nec sciret, nec cognoscere posset aliud præter Deum absse ipsa tanquam anima, & corpore careret. Et alibi: (b) Tam ardentem ignem in me sine igne sustineo, ut quemlibet cuperem eum intelligere posse: ac certa sum quod omnia, quæ afflarem, igne Divini amoris accenderem, & concremarem. Et alio tempore dicebat: (c) Cor meum totum ardore consumi sentio. O si quod in eo versatur, eloqui possem! rogantibus ut aliquid referret, respondit: Desunt mihi verba tam ignito amoris convenientia: quæcunque proferrem, adeo illi dissimilia essent, ut eidem injuriam facerem. Quod vobis narrare possum, hoc est, unica guttula de eo, quo cor meum plenum est, in infernum delapsa, mutaret illum plane in vitam æternam, tantusque ibi foret amor, atque unio, ut demones in Angelos, & tormenta in oblectamenta verterentur: Cum Dei namque amore non potest consistere cruciatus. His similia sunt quæ asserit Pachomius. Qui profectè amat Deum, nihil amplius patitur in hoc mundo: amor, & dolor non sunt simul in uno corde. Quid ni omni quo potes conatu, comparas tibi hunc Dei amorem, quo uno evadis omne malum, acquiris omne bonum?

Si cupis omne bonum, te fugit omne malum.

24. DIES NOVEMB.

Quid erit hominis optimum, nisi cui inhærere est beatissimum? id autem est solus Deus. S. Augustinus de morib. Eccles. lib. I. cap. 14.

I. Ne

(a) Cap. 65. (b) Cap. 9. (c) Cap. 36.

Deo in- I.
hæren-
dum.

NE æternum pereas, vide cui adhæ-
reas. Adhærere alicui non est li-
bertas, est necessitas. Nullus enim
quamdiu spirat, non aliquid amat. Aliquid amare est
alicui adhærere. Cui potius adhærebis, quàm quod
adhærenti est optimùm, eumque reddit beatissi-
mum? Quis ille, nisi de quo Propheta Regius: (a) Mi-
hi adhærere Deo bonum est? Scis quam bonum? respon-
deat D. Augustinus: (b) *Cum inhaesero tibi ex omni me,*
ominò nusquam erit mihi dolor & labor, & viva erit vita
mea, tota plena te. Qui habet Deum & illi adhæret,
quid amplius opus habet? aut quomodo non pude-
bit habere, aut cupere alia? In sumptuoso appara-
tu, & aurea supellectili, & abaco vas luteum, im-
mundum, & informe nemo non potius frangeret in
mille frustra quàm illud habere, ne offendat videntes
illud inter res tanti pretii. O inſuita Majestas, & pul-
chritudo pretiosissima! tu es in medio cordis mei,
quomodo ad latus meum audeo terrenum aliquid
congregare, & tecum una possidere? Omnia corda
hominum, qui sunt, fuerunt, erunt, & omnes volun-
tates Seraphinorum, & reliquorum spirituum, non
sufficiunt ut occupentur in Deo; cur ego pusillus ho-
muncio, unicum cor meum occupabo in aliis rebus &
non expediam, ut tradatur Deo meo? si habeam
aliud præter Deum, nec aliud planè possideo, nec
Deum, si nihil habeam nisi Deum, non tantum pos-
sideo Deum, sed fruor Deo, & omnibus.

II. Si adhæreas mundo, eris immundus: si gloriæ,
evades inglorius; si famæ, redderis infamis; si honori,
eris sine honore; si divitiis, scatebis vitiis; si homini,
niteris

(a) Psal. 2. 72. 28. (b) l. 10. cont. c. 28.

niteris arundini. Sequere consilium D. Augustini. (a)
Ut sit homo aliquid, convertat se ad illum à quo creatus est: recedendo enim frigescit, accedendo fervescit; recedendo tenebrescit; accedendo clarescit: à quo enim habet ut sit apud illum habet ut bene sit. Itaque adhære bono, ut tibi bene; optimo ut sit optimè. Ama illum, quem ut amare non obliviscaris, toto orbe sunt posita amoris monumenta: quoquò intendis oculos, amare Deum tuum moneris: quoquò vertis cogitationes, occurrit illecebra amoris. Aspice cœlos, amoris sunt palatia; observaeorum motus, amoris sunt agitationes; vide stellas, amoris sunt faces; solem intueri, amoris est radius: lunam pallidam considera, amoris est color; nam pallet amans: amoris suspiria, venti sunt: mare æstuans, amoris fervor est. Illehalat ex floribus, viret in herbis, sapit in cibis, placet in pulchris. Terra germinans, aura spirans, æquor fluctuans, ignis ardens, amoris sunt monita, amantis monumenta: amorem suggerunt muti pisces, amorem cantillant garrulæ aves, clamant amorem brutæ animantes: totus homo Dei, & tui similis, persuadet amorem, omnia suis obsequiis, tuum nudinantur amorem. O amabilissime Deus, quàm venaris amorem meum, cui capiendo, orbe toto creaturarum tuarum ponis laqueos. Utinam capiar Deus meus! utinam sim amoris tui præda, ne fiam alterius amoris prædo, ac & illius cum mei exitio præda.

III. Nonne est jam receptum ab hominibus hoc amoris oraculum, ama & fac quod vis: ama, & dic quod vis; ama, & cogita quod vis: quia quidquid facias, dicas, cogites, semper amabis: imò, quisquis amens dicit, non amo, dicit amo. O amare! ô amari!

(a) In Psal. 70.

ô amanti

ô amanti abscondi ! ô amato frui ! ô ludum amoris !
 ô amabiles querelas ! ô homo ama , & fac quod vis ?
 ô anima ama & amare , & postea dic , & fac quod vis ,
 ab amato , & in amante nihil displicet : si non vis , ô
 amor æternæ à me amari indignissimo , cur te reddis
 mihi tam amabilem ? amore tui cor ardet , anima lan-
 guet , non languet amor , sed languet amans : quia vi-
 git amor , idèd viget languor . O amabilissime Deus ,
 tu es Dominus meus , & ego subditus tuus ; quid jam
 imperas Domine ? aliud nihil quàm amorem . O qua-
 le regnum Dei mei ! in quo regit bonitas , in quo lex ,
 amor est , & amare tributum est . O amabilissime
 Deus ! quàm bonus es , cujus imperium amor est . O
 amantium Rex ! Tantinè est tibi amor meus , ut nisi
 amem , oderis me ? & morte efficias me , eaque æter-
 na ? ita scilicet carus sum , ut tantis minis ad amorem
 me tui , id est ad felicitatem meam , compellas . O
 Deus ! quid possum aliud quàm amare te , non quia mi-
 naris , sed quia ex amore minaris . O contumax anima ,
 cede tandem minis divinis , & ama Deum tuum , quem
 dum amas & minas evadis , & promissa consequeris ,
 ac pro odio amorem , pro morte lucraris vitam . O
 amor meus ! quid humi repis , quid per solum serpis ,
 quid vagaris per infima ? Amor est ignis , igitur ejus
 sphaera est sursum . Illic tuus sit amor , ubi centrum est
 amoris , sit amor non transiens , sed adhærens ; sit sin-
 cerus , & serius , & redibit serus : siquidem

Cedit amor verus , redamantis pectore serus .

25. DIES NOVEMB.

Sicut voluntas propria Dei , tons est totius boni , sic
 propria voluntas hominis , totius exordium est
 mali . S. Anselmus libr. de simil. cap. 8.

I. En